Vízi expedíció a Körösökön

Vége lett a nyárnak. Ám sokak számára felejthetetlen volt ez a rövid időszak. Nincs ez másképp az én szememben sem. Történt mindez az Erdész Hallgatók Nemzetközi Szervezetén (International Forestry Students' Association, röviden IFSA) belül működő soproni helyi csoportnak köszönhetően. A szervezők az IFSA LC Hungary lelkes tagjai, akik a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán tevékenykednek.

A 2009-es bodrogi tanulmányút sikere után úgy döntöttünk, hogy a Körösök vidékét felfedezve, idén is megszervezzük az expedíciót. A jelentkezések alapján fény derült arra is, hogy a túra mitől lesz nemzetközi: vegyesre sikeredett a társaság. A 32 résztvevő összesen 11 országból érkezett: Ausztrália, Bulgária, Costa Rica, Libanon, Németország, Nepál, Spanyolország, Svédország, Szlovákia, Magyarország és Törökország.

A Körösök felfedezésére a legközvetlenebb módszert választottuk ki, vagyis kenuztunk. Nagy segítségünkre volt utunk során az egyetem által biztosított autó, így csomagjainkat biztonságban tudhattuk.

A túra vasárnap kezdődött. Megérkezve Gyulára elfoglaltuk a szállásunkat és felvertük a sátrainkat. Estefelé gyalog indultunk a városba, felfedezni annak szépségét. Másnap reggel meglátogattuk a Gyenes család csemetekertjét, ahol a csemetetermesztés gyakorlatával és aktuális nehézségeivel ismerkedhettünk meg. Külön érdekesség volt a konténeres csemeték nevelése. Ezután nekiindultunk az előttünk álló összesen 90 folyamkilométernek (fkm). Első nap, ismerkedve az evezés „nehézségeivel", Békésre érkeztünk. Kellően kifáradva az éjszakába nyúló beszélgetés után, mindenki nyugovóra tért.

Programunk összeállításában törekedtünk hazánk nevezetességeit is bemutatni, így másnap délelőtt a Békési Pálinka Zrt.-nél tettünk gyárlátogatást. Megismerve a hazai ízeket, újabb 19 fkm várt ránk, hogy az éjszakánkat Köröstarcsán tölthessük. Itt reggel egy felejthetetlen bundáskenyér-reggeli várt minket, így újabb gasztronómiai felfedezést tehettek külföldi résztvevőink. Harmadnap Gyomaendrődre eveztünk, ahol már a Hármas-Körösön próbáltunk úrrá lenni. Következő nap látogatást tettünk a Dévaványai Túzokrezervátumban. Érdekes volt megfigyelnünk Európa legnagyobb tömegű röpképes madarát. Megismerhettük élőhelyének jellegzetességeit és betekintést nyerhet-

tünk a védelem megszervezésének nehézségeibe. A délután folyamán a peresi gátőrházig eveztünk, ahol megtekintettük a múlt századbeli szivattyúkat és vízszabályozó berendezéseket. A Körös-Maros Nemzeti Park bemutatóházában az érdeklődők betekintést nyerhet-

tek a területen előforduló flórába és faunába is. Innen már csak egy nap volt hátra, hogy az expedíció végét jelentő Szarvas városát elérjük.

A gyorsabbak késő délutánra meg is érkeztek. A településen megtekintettük az országosan ismert arborétumot, és már csak a búcsúest volt hátra. Az elmaradhatatlan tábortűz mellett megválasztottuk a túra királyát és királynőjét (Mr. és Mrs. IREX-et), és megismerkedtünk különböző nemzeti játékokkal.

Másnap reggel szomorúan vettük tudomásul, hogy hosszabb-rövidebb ideig nem találkozunk. Számomra felejthetetlen élmény volt. Jó érzés volt megismerkedni más emberekkel, gondolkodással, kultúrával. Remélem, jövőre újra találkozunk.

Készítette: **Lükő Dániel Károly, Toronyay Péter Áron, Eredics Attila**

Erdei vasút fejlesztése

Dr. Jung László, az Egererdő Erdészeti Zrt. vezérigazgatója megnyitójában hangsúlyozta a Szalajka-völgy és egyben a kisvasút rekreációs szerepének fontosságát.

Horváth László, a Heves Megyei Közgyűlés elnöke kiemelte a szilvásváradi térség szerepét az ökoturizmusban.

Grédics Szilárd, a szilvásváradi erdészet vezetője ismertette a pályázat elemeit. Munkahelyteremtő és a vendéglátásban az elkövetkezendőkben betöltendő szerepét. Megteremti az esélyegyenlőséget, mivel a mozgáskorlátozottaknak is megközelíthetővé válnak a Szalajka-völgyi látnivalók.

A beruházás fontos eleme az egyik kisvasúti mozdony átalakítása környezetkímélő, hibrid dízel–elektromos hajtásúra. A meglévő nosztalgia gőzmozdonyhoz – amelyet a közvélemény „Szilviként" ismer – két szerelvény átalakításával, hozzá illő, korhű kocsikat illesztenek majd. Az indító állomásától a végállomásáig vezető erdészeti utat egy kilométert meghaladó hosszúságban új aszfaltburkolattal erősítik meg, a burkolat alatt pedig földkábeleket fektetnek le. A vasútvonal végállomásánál a már meglévő két kitérővágány mellé egy harmadikat építenek, biztosítva ezzel a szerelvények folyamatos közlekedését és igény szerinti fordulását.